

JUSTITISMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. december 2011
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Jesper Jarnit
Sagsnr.: 2011-0030-0452
Dok.: 291405

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 175 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. november 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 175 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Under henvisning til ministerens besvarelse af samrådspørgsmål E om regeringens bandeindsats bedes ministeren redegøre for omfanget af brugen af de forskellige redskaber som reglerne for vidnebeskyttelse giver mulighed for.”

Svar:

1. Der kan indledningsvis henvises til Justitsministeriets besvarelse af 4. januar 2011 af spørgsmål nr. 101 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, hvori nogle af de vidnebeskyttelsesforanstaltninger, som politiet kan iværksætte, er beskrevet.

Som det fremgår heraf, kan politiet iværksætte sådanne foranstaltninger, som efter politiets skøn anses for nødvendige eller hensigtsmæssige. Foranstaltningerne kan efter omstændighederne bestå i, at politiet – eventuelt i samarbejde med den overordnede anklagemyndighed og Politiets Efterretningstjeneste – iværksætter beskyttelsesforanstaltninger i form af f.eks. alarmtelefoner og patruljering.

Rigspolitiet har i den forbindelse over for Justitsministeriet oplyst, at der ikke i politiets sagsbehandlingssystem foretages registreringer, der gør det muligt at udtrække nærmere statistiske oplysninger om omfanget af anvendelsen af de omtalte former for vidnebeskyttelsesforanstaltninger.

2. I helt ekstraordinære tilfælde, hvor de foranstaltninger, som kan iværksettes af politikredsene, ikke anses for tilstrækkelige, kan Politiets Efterretningstjeneste iværksætte vidnebeskyttelsesforanstaltninger inden for rammerne af det såkaldte vidnebeskyttelsesprogram.

I de mest alvorlige af disse tilfælde kan der som led i et vidnebeskyttelsesprogram foretages et fuldstændigt identitetsskifte, og den pågældende kan eventuelt også hjælpes til et nyt liv i et andet land. For at identitetsskifte skal kunne gennemføres, skal vidnet medvirke til processen og overholde en række konkret fastsatte betingelser. Vidnet skal således være indstillet på bl.a. at afbryde kontakten til sin familie, venner og øvrige omgangskreds, ligesom vidnet må opgive arbejde eller uddannelse. Vidnebeskyttelsesprogrammet kan ikke gennemføres, hvis vidnet ikke overholder disse betingelser.

Af principielle grunde samt af hensyn til de personer, der skal beskyttes, kan der ikke i en folketingsbesvarelse gives nærmere oplysninger om antallet af personer, der måtte have gennemgået et fuldstændigt identitets-skifte som led i et vidnebeskyttelsesprogram.